



**«هومیز» به بازار بازی های ایرانی پیوست**

بازی ایرانی هومیز یک عنوان رایگان چندنفره تماماً آنلاین با پشتیبانی چند ساله است که دارای ۲۰ نقشه متنوع و همچنین ۱۴۰ آیتم مختلف است که کاربران می توانند با استفاده از این آیتم ها، کاراکترهای خود را شخصی سازی کنند. مخاطبان این بازی می توانند از طریق لانچر «گیم آپ» آن را دانلود و تجربه کنند. این بازی ایرانی از ۵ ماه پیش در فاز بتا عمومی قرار داشت و مخاطبان قادر به تست و تجربه آن بودند. سازندگان جوان بازی حالاً پس از ۵ ماه شنیدن نظرات مخاطبان داخلی، نسخه نهایی را به صورت کملاً رایگان منتشر کرده اند. تملی سرورهای این بازی در داخل ایران قرار دارند. این بازی از بنیاد ملی بازی های رایانه ای درجه سنی +۷ سال را دریافت کرده است. /خبرگزاری ایرنا



**پایتخت در «محرم» چهره جدیدی دارد**

به مناسبت ماه محرم، سازمان زیباسازی شهر تهران پوششی با عنوان «زیبایی هنری روی سازه های حجمی شهر» متناسب با حال و هوای ایام محرم برگزار کرده است. به همین منظور فراخوان این پوشش چندین پیش منتشر شد و از هنرمندان و نقاشان دعوت کرد تا آثار خود با موضوع ایام عزاداری سید و سالار شهیدان حضرت اباعبدالله الحسین (ع) را به دبیرخانه این رویداد ارسال کنند. سیدشهاب الدین شکیبیا درباره این رویداد گفت: برای اولین بار است که نام حضرت سیدالشهدا (ع)، اهل بیت، اصحاب و یاران امام حسین (ع)، ادعیه ها، زیارتنامه ها، مقاتل، روایت های ماه محرم و شعرهای معروف محرم به صورت لمان های حجمی و روی سازه های فازی با مضامین محرم و علشورا در سطح شهر به نمایش در خواهد آمد. /خبرگزاری مهر

**نادر فلاح:**

**می خواستم به خودم کشیده بزنم!**

فلاح با اشاره به اینکه متن اصلی نمایش ۱۵۰ صفحه است، درباره حذف بخش هایی از آن می گوید: اجراي متن كامل سه ساعت زمان مي برد. بر برخی مواردی که مطرح شده بود، مناسبت چندانی با جامعه ما نداشت. به همین دلیل خودمان آن را حذف کردیم. شورای نظارت و ارزشیابی هم نکاتی داشت و بخشی هم به دلیل ممیزی حذف شد.

**می خواستم به خودم کشیده بزنم!**

فلاح درباره برخی از عواملی که این روزها سبب دوری مردم از حوزه فرهنگ و هنر و بویژه تئاتر شده، توضیح می دهد: برداشت ما از مقوله فرهنگ و هنر کمی به پیراهن رفته. در حالیکه اهمیت فرهنگ و هنر در یک جامعه حتی پیش از غذاست چون فرهنگ و هنر خوراک روح را تأمین می کند و در برخی جوامع، مردم از غذای خود می گذرند تا کالای فرهنگی تهیه کنند. اما در کشور ما اولویت با خوراک و پوشاک است و فرهنگ و هنر در اولویت پنجم و ششم قرار دارد.

او ابراز تأسف می کند: در حال حاضر حتی سریال ها که همیشه بیشترین مخاطبان را دارند، برای بسیاری از مردم جنبه سرگرمی پیدا کرده اند و مردم عموماً دنبال سریال هایی رایگان هستند تا با تماشای آنها وقت گذرانی کنند در حالیکه فرهنگ هنری وسیله آگاهی بخشی و خوراک مغز است ولی متأسفانه در نقطه ای کور قرار گرفته است.

نمایش «تب» هر شب راس ساعت ۲۰ سی و به مدت ۷۰ دقیقه در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه می رود. /خبرگزاری ایستا

چند نفره، یک بحران است چرا که تماشاگران ایرانی حتی با سریال هایی که روایتی غیر خطی دارند، به سختی از تباط برقرار می کنند. بنابراین در وهله اول با نمایشنامه خیلی درگیر بودم.

**می خواستم به خودم کشیده بزنم!**

فلاح که بعد از خوانش اولیه تمایلی به بازی در این نمایش نداشت، می افزاید: اولین بار که متن را خواندم، از آن ترسیدم و حتی گفتم در این نمایش بازی نمی کنم ولی در خوانش های چند باره و بعد از صحبت با کارگردان به این نتیجه رسیدم که خود متن پیشنهادهایی از ایه می دهد و قابلیت های اجرایی خود را به رخ می کشد. به همین دلیل تصمیم گرفتم در آن بازی کنم.

او با اشاره به دیگر دشواری های بازیگر برای بازی در کارهای تک نفره توضیح می دهد: هیچ جای خطا و اشتباهی نیست. بازیگر مدام روی صحنه است و حتی نمی تواند لحظه ای از کار جدا شود و اشتباه خود تصحیح یا نفسی تازه کند.

نمایش «تب» به کارگردانی رویسا کاکاخانی، یک اثر تک پرستاز است که این روزها پایازی نادر فلاح در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه می رود.

فلاح در گپ و گفتی از جلش های بازیگری در آثار تک پرستازها و جایگاه فرهنگ و هنر در جامعه فعلی می گوید.

او که با این نمایش چندمین تجربه خود را در زمینه بازی در کارهای تک نفره انجام می دهد، یادآوری می کند: بعد از مدت ها کار گروهی دوست داشتم در نمایشی تک نفره بازی کنم.

فلاح که در حوزه تئاتر و تصویر فعال است، ادامه می دهد: پایازی در این نمایش می خواستم به خودم سخت بگیرم چون وقتی بازیگر آلوده سریال و سینمایی شود، دچار نوعی تثبیلی و لختی خواهد شد و آمادگی و چابکی و جدیت خود را از دست می دهد. به همین دلیل می خواستم به خودم کشیده های بزنم که من بازیگرم و هر از گاهی باید این موضوع را به خودم یادآوری کنم.

او بزرگترین جلش خود را در این نمایش، متن آن می داند و اضافه می کند: بزرگترین جلشی که با این کار داشتم، این است که نمایشنامه آن یک خط قصه مشخص نداشت بلکه متنی هذیان زده و پراکنده بود که گویی در هر لحظه از ذهن نویسنده تراش کرده بود. چنین متنی حتی برای یک درام



**نماوا**  
تماشاگر آنلاین فیلم و سریال  
namava.ir

تهیه کننده و کارگردان سعید ملکان  
اختصاصی نماوا